

Osnovne jezičke konstrukcije u VHDL-u

Skelet jednostavnog VHDL programa

```
library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;

entity even_detector is
  port
  (
    a: in std_logic_vector(2 downto 0);
    even: out std_logic
  );
end even_detector;

architecture sop_arc of even_detector is
  signal p1, p2, p3, p4: std_logic;
begin
  even <= (p1 or p2) or (p3 or p4);
  p1 <= (not a(2)) and (not a(1)) and (not a(0));
  p2 <= (not a(2)) and a(1) and a(0);
  p3 <= a(2) and (not a(1)) and a(0);
  p4 <= a(2) and a(1) and (not a(0));
end sop_arc;
```

VHDL program čini kolekcija dizajn jedinica (design unit). VHDL kod pogodan za sintezu mora sadržati bar dvije osnovne dizajn jedinice: deklaraciju entiteta i tijelo arhitekture koja pripada deklarisanom entitetu. Skelet tipičnog VHDL programa je prikazan kroz primjer.

Deklaracija entiteta opisuje spoljašnji interfejs, sadrži ime kola i imena i osnovne karakteristike ulaznih i izlaznih portova. U datom primjeru, deklaracija entiteta ukazuje da je ime kola **even_detector** i da kolo ima trobitni ulazni port **a** i jednobitni izlazni port **even**.

Deklaracija entiteta

```
entity entity_name is
  port
  (
    port_names: mode data_type;
    port_names: mode data_type;
    . . .
    port_names: mode data_type
  );
end entity_name;
```

Treba uočiti da se izostavlja ; na kraju deklaracije posljednjeg porta.

Deklaracija porta se sastoji od imena porta, moda i tipa podatka. Modom se definiše smjer signala, koji može biti **in**, **out** i **inout** za bidirekcionni port.

Port deklarisan kao izlazni se ne može koristiti kao ulazni signal. Slijedi primjer.

Primjer: upotreba portova

```
-- pogrešna upotreba portova --  
  
library ieee;  
use ieee.std_logic_1164.all;  
  
entity mode_demo is  
  port  
  (  
    a, b: in std_logic;  
    x, y: out std_logic  
  );  
end mode_demo;  
architecture wrong_arc of mode_demo is  
begin  
  x <= a and b;  
  y <= not x; -- !!! --  
end wrong_arc;
```

```
-- moguće rješenje --  
  
library ieee;  
use ieee.std_logic_1164.all;  
  
entity mode_demo is  
  port  
  (  
    a, b: in std_logic;  
    x, y: out std_logic  
  );  
end mode_demo;  
architecture ok_arc of mode_demo is  
  signal ab: std_logic;  
begin  
  ab <= a and b;  
  x <= ab;  
  y <= not ab;  
end ok_arc;
```

Tijelo arhitekture

```
architecture arch_name of entity_name is
  declarations;
begin
  concurrent statement;
  concurrent statement;
  concurrent statement;
  .
  .
  .
end arc_name;
```

Tijelo arhitekture specificira internu organizaciju ili operacije koje kolo obavlja. U VHDL-u je moguće definisati više arhitektura za jedan isti entitet koje se po potrebi vezuju za entitet prilikom simulacije ili sinteze.

Prvom linijom se definiše ime arhitekture odgovarajućeg entiteta. Tijelo arhitekture može opciono da sadrži deklarativnu sekciju koja se sastoji od deklaracija objekata, kao što su signali i konstante, koji bi se koristili u opisu arhitekture.

Glavni segment tijela arhitekture se sastoji od izraza (concurrent statement) kojima se opisuje funkcionalnost kola. Svaki od izraza opisuje pojedinačni fizički element i arhitektura se može posmatrati kao kolekcija međusobno povezanih kola.

Dizajn jedinica i biblioteka

- ▶ Dizajn jedinice:
 - Deklaracija entiteta
 - Tijelo arhitekture
 - Deklaracija package-a
 - Tijelo package-a
 - Konfiguracija

- ▶ VHDL biblioteke

Dizajn jedinice (design units) su fundamentalni gradivni blokovi VHDL programa. Dok se program procesira, dijeli se na individualne cjeline (dizajn jedinice) i svaka jedinica se analizira nezavisno. Postoji 5 vrsta dizajn jedinica: deklaracija entiteta, tijelo arhitekture, deklaracija package-a, tijelo package-a, konfiguracija.

Package VHDL-a obično sadrži kollekciju najčešće korišćenih objekata kao što su tipovi podataka, podprogrami i komponente, koje su neophodne od strane većine VHDL programa. Deklaracija package-a sadrži deklaraciju pomenutih objekata. Tijelo package-a sadrži implementaciju i kod potprograma.

U VHDL-u se za isti entitet može definisati više tijela arhitektura. Konfiguracijom se specificira koja arhitektura se povezuje sa određenim entitetom.

VHDL biblioteka je prostor u kome su smještene dizajn jedinice. Po default-u, dizajn jedinice na kojima se trenutno radi su u **work** biblioteci.

Kako bi se pojednostavila sinteza, IEEE je razvio nekoliko package-a, uključujući **std_logic_1164** i **numeric_std**, koji su definisani IEEE standardima 1164 i 1076.3. Kako bi se koristili predefinisani package-i, mora se uključiti **library** i **use statement** prije deklaracije entiteta:

```
library ieee; -- uvođenje biblioteke ieee
```

use ieee.std_logic_1164.all; -- package std_logic_1164 je vidljiv

Prethodno je neophodno kako bi bilo moguće koristiti predefinisane tipove podataka kao što su **std_logic** i **std_logic_vector** iz std_logic_1164 package-a.

Procesiranje VHDL koda

- ▶ Analiza
- ▶ Elaboracija
- ▶ Izvršavanje

Za vrijeme faze analize, softver provjerava sintaksu i statičke semantičke greške VHDL koda. Analiza se sprovodi na osnovu dizajn jedinica. Ukoliko nema grešaka, softver prevodi kod dizajn jedinice u posrednu formu i čuva ga u odgovarajućoj biblioteci. VHDL fajl može da sadrži više dizajn jedinica, ali dizajn jedinica se ne može podijeliti u više fajlova.

Kompleksniji sistemi se obično hijerarhijski opisuju. U toku faze elaboracije, softver počinje od top-level entiteta, i vrši povezivanje arhitekture kako je opisano. Ukoliko postoje instancirane komponente, softver vrši zamjenu odgovarajućim arhitekturama. Proces se rekurzivno ponavlja dok je neophodno.

U toku faze izvršavanja, analiziran i elaboriran opis se obično prosljeđuje softveru za simulaciju ili sintezu. Ova faza podrazumijeva i fizičku implementaciju.

Leksički elementi

- ▶ Komentari
 - `-- ovo je komentar`
 - `-- nastavak komentara`
- ▶ Identifikatori
 - ▶ sadrži slova, brojeve i '_'
 - ▶ prvi karakter mora biti slovo
 - ▶ posljednji karakter ne može biti '_'
 - ▶ dva '_' za redom nisu dozvoljeni
- ▶ Primjeri validnih identifikatora:
 - ▶ `A10, next_state, NextState, mem_adr_enable`
- ▶ Primjeri identifikatora koji nisu validni:
 - ▶ `sig#3, _X10, 7Segment, X10_, hi__there`
- ❖ VHDL nije case-sensitive

Leksički elementi predstavljaju osnovne sintatičke jedinice u VHDL programu.

Rezervisane riječi

abs	configuration	impure	null	rem	type
access	constant	in	of	report	unaffected
after	disconnect	inertial	on	return	units
alias	downto	inout	open	rol	until
all	else	is	or	ror	use
and	elsif	label	others	select	variable
architecture	end	library	out	severity	wait
array	entity	linkage	package	signal	when
assert	exit	literal	port	shared	while
attribute	file	loop	postponed	sla	with
begin	for	map	procedure	sll	xnor
block	function	mod	process	sra	xor
body	generate	nand	pure	srl	
buffer	generic	new	range	subtype	
bus	group	next	record	then	
case	guarded	nor	register	to	
component	if	not	reject	transport	

Brojevi, karakteri, stringovi

- ▶ Brojevi
 - cijeli
 - realni
 - u binarnom, dekadnom i heksadecimalnom brojnom sisemu
- ▶ Karakteri
 - navode se među jednostrukim navodnicima: 'A', '3'
- ▶ Stringovi
 - navode se među dvostrukim navodnicima: "Hello", "01001111"

Objekti

▶ Signali

```
signal signal_name1, signal_name2,... : data_type;
```

- ▶ moguće je zadati inicijalnu vrijednost:

```
signal a,b: std_logic := '0';
```

- ▶ dodjeljivanje vrijednosti signalima:

```
signal_name <= projected_waveform;
```

▶ Promjenjive

```
variable variable_name1, variable_name2,... : data_type;
```

- ▶ dodjeljivanje vrijednosti promjenjivoj:

```
variable_name := value_expression;
```

▶ Konstante

```
constant constant_name : data_type := value_expression;
```

▶ Fajlovi

Sa aspekta sinteze, signal predstavlja žicu ili “žicu sa memorijom” (registar ili latch). Ulazni i izlazni portovi entiteta se takođe smatraju signalima.

Za varijablu ne postoji hardverska paralela. Može se posmatrati kao “simbolička memorijska lokacija” gdje se može smjestiti i modifikovati neka vrijednost. Varijabla se može deklarirati i koristiti samo u okviru procesa i lokalna je za taj proces. Njena osnovna uloga je apstraktni opis sistema. Može joj se dodijeliti samo vrijednost koja nije promjenjiva u vremenu, jer se za promjenjive ne vezuje bilo kakva informacija o vremenu. Dodjeljivanje := se označava kao immediate assignment (nema kašnjenja).

Konstante sadrže vrijednosti koje se ne mogu mijenjati.

Tipovi podatak

- ▶ **Strongly typed language**
- ▶ Tipom podatka determinisan je:
 - ▶ skup vrijednosti koje objekat može imati
 - ▶ skup operacija koje se mogu izvršiti nad datim objektom
- ▶ Tipovi podataka relevantni za sintezu
 - ▶ cijeli broj (**integer**): $-(2^{31} - 1)$ do $2^{31} - 1$, za 32-bitni sistem
 - ▶ **boolean**: `true`, `false`
 - ▶ **bit**: `'1'`, `'0'`
 - ▶ **bit_vector**: jedno-dimenzioni vektor čiji elementi su tipa `bit`.

Strongly typed language: Objektu može samo biti dodijeljena vrijednost istog tipa, i nad njim se mogu izvršiti samo operacije definisane za taj tip. Kako osim logičke nule i jedinice postoji objektivna potreba za npr stanjem visoke impedanse, uvedeni su `std_logic` i `std_logic_vector`.

Operatori

Operator	Description	Data type of operand a	Data type of operand b	Data type of result
a ** b	exponentiation	integer	integer	integer
abs a	absolute value	integer		integer
not a	negation	boolean, bit, bit_vector		boolean, bit, bit_vector
a * b	multiplication	integer	integer	integer
a / b	division			
a mod b	modulo			
a rem b	remainder			
+ a	identity	integer		integer
- a	negation			
a + b	addition	integer	integer	integer
a - b	subtraction			
a & b	concatenation	1-D array, element	1-D array, element	1-D array

Operatori

a sll b	shift-left logical	bit_vector	integer	bit_vector
a srl b	shift-right logical			
a sla b	shift-left arithmetic			
a srl b	shift-right arithmetic			
a rol b	rotate left			
a ror b	rotate right			
<hr/>				
a = b	equal to	any	same as a	boolean
a /= b	not equal to			
a < b	less than	scalar or 1-D array	same as a	boolean
a <= b	less than or equal to			
a > b	greater than			
a >= b	greater than or equal to			
<hr/>				
a and b	and	boolean, bit,	same as a	same as a
a or b	or	bit_vector		
a xor b	xor			
a nand b	nand			
a nor b	nor			
a xnor b	xnor			

Operatortti. Prioritet

Precedence	Operators
Highest	** abs not * / mod rem + - (identity and negation) & + - (addition and subtraction) sll srl sla sra rol ror = /= < <= > >=
Lowest	and or nand nor xor xnor

Tipovi podataka u IEEE std_logic_1164 package-u

- ▶ **std_logic** može imati jednu od sljedećih vrijednosti:
 - ▶ '0' i '1' označavaju “forsiranje logičke nule” i “forsiranje logičke jedinice”
 - ▶ 'Z' označava stanje visoke impednase, obično kod tro-statičkih bafera
 - ▶ 'L' i 'H' označavaju “slabu logičku nulu” i “slabu logičku jedinicu”
 - ▶ 'X' i 'W' označavaju “nepoznat” i “slab nepoznat”. Signal ima vrijednost koja može biti interpretirana i kao logička nula i kao logička jedinica. Koristi se u simulacijama za pogrešan uslov.
 - ▶ 'U' označava neinicijalizovan. U simulacijama ukazuje da još uvijek nije dodijeljena vrijednost signalu ili promjenjivoj
 - ▶ '-' označava “don't care”

U okviru sinteze se koriste 0, 1 i Z stanja.

Tipovi podataka u IEEE std_logic_1164 package-u

- ▶ `std_logic_vector`
`signal a : std_logic_vector (7 downto 0);`
- ▶ MSB
`a(7);`
- ▶ LSB
`a(0);`
- ▶ pristup
`a(7 downto 3);`
`a(3);`

Preklopljeni operatori

Overloaded operator	Data type of operand a	Data type of operand b	Data type of result
not a	<code>std_logic_vector</code> <code>std_logic</code>		same as a
a and b			
a or b			
a xor b	<code>std_logic_vector</code>	same as a	same as a
a nand b	<code>std_logic</code>		
a nor b			
a xnor b			

Konverzije tipova podataka

Function	Data type of operand a	Data type of result
<code>to_bit(a)</code>	<code>std_logic</code>	<code>bit</code>
<code>to_stdulogic(a)</code>	<code>bit</code>	<code>std_logic</code>
<code>to_bitvector(a)</code>	<code>std_logic_vector</code>	<code>bit_vector</code>
<code>to_stdlogicvector(a)</code>	<code>bit_vector</code>	<code>std_logic_vector</code>

Operatori za jedno-dimenzione nizove

▶ Relacioni operatori

```
"011" = "011", "011" > "010", "011">"00010", "0110">"011"
```

▶ Konkatencija

```
y <= "00" & a(7 downto 0);  
y <= a(7) & a(7) & a(7 downto 2);  
y <= a(1 downto 0) & a(7 downto 2);
```

▶ Dodjela vrijednosti

```
a <= "10100000";  
a <= ('1','0','1','0','0','0','0','0');  
a <= (7=>'1', 6=>'0', 5=>'1', 0=>'0', 1=>'0', 3=>'0', 2=>'0', 4=>'0');  
a <= (7|5=>'1', 6|4|3|2|1|0=>'0'); ili a <= (7|5=>'1', others=>'0');  
a <= (others => '0');
```

Aggregate nije operator, to je konstrukcija u VHDL-u kojom se dodjeljuje neka vrijednost objektu tipa niz.

Tipovi podataka u IEEE numeric_std package-u

```
signal a, b, sum: integer;  
...  
sum <= a + b; -- nepoznata duzina vektora
```

► Unsigned, signed

```
library ieee;  
use ieee.std_logic_1164.all;  
use numeric_std.all;
```

Aritmetičke operacije nisu dozvoljene nad `std_logic_vector` tipom. Da bi se dva broja npr sabrala, moraju biti tipa `integer`. Koliko god jednostavno izgledao prikazani izraz, hardverska implementacija nije jednostavna, naročito iz razloga što nije definisan opseg (broj bita) koje zauzimaju pojedini signali. Iako je simulacija trivijalna, za sintezu je značajna razlika ukoliko je u pitanju 8-bitni ili 32-bitni sabirač. Mnogo bolja alternative je koristiti niz nula i jedinica i interpretirati ga kao `unsigned` ili `signed` broj. Na taj način moguće je zadati dimenziju signala i ostaviti bolju kontrolu nad hardverom koji se konstruiše. IEEE `numeric_std` package je razvijen upravo u tu svrhu.

Preklopljeni operatori u IEEE numeric_std package-u

Overloaded operator	Description	Data type of operand a	Data type of operand b	Data type of result
<code>abs a</code> <code>- a</code>	absolute value negation	signed		signed
<code>a * b</code> <code>a / b</code> <code>a mod b</code> <code>a rem b</code> <code>a + b</code> <code>a - b</code>	arithmetic operation	unsigned unsigned, natural signed signed, integer	unsigned, natural unsigned signed, integer signed	unsigned unsigned signed signed
<code>a = b</code> <code>a /= b</code> <code>a < b</code> <code>a <= b</code> <code>a > b</code> <code>a >= b</code>	relational operation	unsigned unsigned, natural signed signed, integer	unsigned, natural unsigned signed, integer signed	boolean boolean boolean boolean

Funkcije u u IEEE numeric_std package-u

Function	Description	Data type of operand a	Data type of operand b	Data type of result
<code>shift_left(a,b)</code>	shift left	unsigned, signed	natural	same as a
<code>shift_right(a,b)</code>	shift right			
<code>rotate_left(a,b)</code>	rotate left			
<code>rotate_right(a,b)</code>	rotate right			
<code>resize(a,b)</code>	resize array	unsigned, signed	natural	same as a
<code>std_match(a,b)</code>	compare '-'	unsigned, signed	same as a	boolean
		std_logic_vector, std_logic		
<code>to_integer(a)</code>	data type	unsigned, signed		integer
<code>to_unsigned(a,b)</code>	conversion	natural	natural	unsigned
<code>to_signed(a,b)</code>		integer	natural	signed

Konverzije tipova u IEEE numeric_std package-u

Table 3.8 Type conversions of numeric data types

Data type of a	To data type	Conversion function/type casting
unsigned, signed	std_logic_vector	std_logic_vector(a)
signed, std_logic_vector	unsigned	unsigned(a)
unsigned, std_logic_vector	signed	signed(a)
unsigned, signed	integer	to_integer(a)
natural	unsigned	to_unsigned(a, size)
integer	signed	to_signed(a, size)

Primjer sa konverzijom tipova

```
library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

signal s1, s2, s3, s4, s5, s6: std_logic_vector(3 downto 0);
signal u1, u2, u3, u4, u5, u6, u7: unsigned(3 downto 0);
signal sg: signed(3 downto 0);
. . .
u3 <= u2 + u1; -- ok.
u4 <= u2 + 1; -- ok.
u5 <= sg; -- not ok.
u6 <= 5; -- not ok.
u5 <= unsigned(sg); -- ok.
u6 <= to_unsigned(5,4); -- ok.
u7 <= sg + u1; -- not ok.
u7 <= unsigned(sg) + u1; -- ok, but be careful.
s3 <= u3; -- not ok.
s4 <= 5; -- not ok.
s3 <= std_logic_vector(u3); -- ok.
s4 <= std_logic_vector(to_unsigned(5,4)); -- ok.
s5 <= s2 + s1; -- not ok.
s5 <= std_logic_vector(unsigned(s2) + unsigned(s1)); -- ok.
```

Preporuke za sintezu

- ▶ koristiti `std_logic` i `std_logic_vector` umjesto `bit` i `bit_vector`
- ▶ koristiti `numeric_std` package i `signed/unsigned` tip za aritmetičke operacije
- ▶ koristiti opadajući opseg (`downto`) prilikom deklaracije tipova `std_logic_vector`, `unsigned`, `signed`
- ▶ koristiti zagrade za definisanje prioriteta izvršavanja operacija
- ▶ ne koristiti korisničke tipove ukoliko nije neophodno
- ▶ ne koristiti `:=` prilikom dodjele inicijalne vrijednosti signal
- ▶ koristiti operande jednake dužine prilikom relacionih operacija